

mark. Der bør naturligvis være en konsekvent udvisning, når man er blevet taget med narkotika, og jeg vil godt spørge – jeg ved ikke, om det er indenrigsministeren eller justitsministeren – om ikke, det ville være rimeligt at være konsekvente over for alle kriminelle udlændinge.

Hvorfor er det nu alene blevet en debat om narkopushere? Hvorfor er det alene blevet en debat om udlændinge, der begår narkokriminalitet? Jeg mener, at i hvert fald indenrigsministeren før har været fremme med nogle tanker om, at det var alle kriminelle udlændinge, der skulle udvises. Hvorfor nu det kissejav, at vi skal have forslaget på i morgen? Er det ene og alene, fordi der har været en hektisk og hed mediedebat om det her? Er det ene og alene, fordi regeringens ministre så vil kunne gå ud og sige til medierne, at nu er der gjort noget?

Hvis der så også bare var gjort noget, var det fint, men det er der jo ikke rigtigt, så vidt jeg har læst mig til i det forslag, som kommer til første behandling i morgen om narkopushere. Der er jo ikke en fast konsekvens med, at man bliver udvist. Der åbnes mulighed for, at det kan gøres, og det drejer sig slet ikke om kriminelle udlændinge som sådan. Man forholder sig kun til et enkelt punkt, og det synes jeg egentlig er lidt svagt. Hvorfor tager man ikke konsekvensen fuldt ud?

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Kun lige nogle enkelte bemærkninger om de to forslag til motiveret dagsorden, der foreligger. Vi kan ikke stemme for nogen af forslagene.

Men jeg vil sige til fru Kirsten Jacobsen, at vi mener bestemt, at der er et stort behov for en ekstra indsats på sundhedsområdet. Det har jeg brugt meget tid på også i mit indlæg her i dag, men jeg vil gerne sige, at de forslag, man så i øvrigt lægger frem, er meget uklare.

Hvad er det, man tænker på, når man taler om behandling af en kræftpatient? Det er bestemt ikke noget entydigt begreb. Er det en forundersøgelse af en kræftpatient, der er tale om? Det er måske ligegyldigt, hvor lang tid der går, inden forundersøgelsen af en kræftpatient finder sted? Eller er det tiden, der skal gå fra en forundersøgelse og til behandlingstidspunktet af en kræftpatient, der tænkes på? Jeg tror, at lægerne er gode til at vurdere, hvornår behandlingen skal foretages, når først forundersøgelsen er foretaget. Jeg mener, det er en fuldstændig intetsigende dagsorden, der er tale om på det

punkt. Det vil ikke hjælpe én eneste kræftpatient, sådan som det her er formuleret.

Vi er meget optaget af det samme som fru Anne Birgitte Lundholt, når der er tale om f.eks. kvinder, der får konstateret en alvorlig risiko for brystkræft, at man så kan få besked og behandlingstilbud stillet til rådighed meget hurtigt. Det bør efter min mening ikke være maksimalt en uge, inden man i en sådan situation kan få sin besked.

Og så har fru Kirsten Jacobsen tilrettelagt det sådan, at fru Kirsten Jacobsen er sikker på, at Socialdemokratiet, regeringspartierne og partierne til venstre for Socialdemokratiet ikke vil stemme for det gennem sit forslag om bare at lade pengene følge patienten. Man bruger altså kræftpatienterne som en slags murbrækker til at få åbnet for en privatisering af sundhedsvæsenet, og dermed har man selvfølgelig på forhånd meddelt, og det ved man på forhånd, at man ikke ønsker at få den dagsorden vedtaget. Det er useriøst arbejde. Der er ingen omsorg for nogen patienter i det her arbejde. Det er bare politisk drilleri fra fru Kirsten Jacobsens side.

Så vil jeg sige om den anden dagsorden, at vi naturligvis heller ikke kan støtte den. Vi kan ikke begynde her i en dagsorden i Folketinget at blande os i, hvilke dokumenter der skal udleveres i en verserende retssag.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Til Hr. Torben Lund: Verden er brolagt med undskyldninger, særligt dårlige undskyldninger. Det er mange timer siden, den her dagsorden blev foreslået, og hvis regeringen havde omsorg for hurtig behandling af kræftpatienter og andre alvorligt syge, havde regeringen haft al mulig lejlighed til at ændre formuleringen og komme med sit eget forslag, som sikrede det samme.

Men må jeg ikke sige til hr. Torben Lund, at når der står, at kræftpatienter skal have garanteret behandling, så er det selvfølgelig, efter at man har været til forundersøgelse. Den ventetid, der går, fra man har fået at vide, at man skal behandles for en alvorlig kræftsygdom, til behandlingen sker, er faktisk en meget, meget stor psykisk belastning, nok den største belastning, patienter kan komme ud for, og det er ikke en uge i dag. Det er mange uger.